

Núm. 7 | Maig de 2005 DOSSIER

TIC i patrimoni

SUMARI

Dossier «TIC i patrimoni». Presentació	1
<i>Cèsar Carreras</i>	
Desafiaments en les aplicacions de les TIC/TCU en el patrimoni cultural	3
<i>Kim H. Veltman</i>	
L'ús dels webs per a afavorir l'accés i l'increment de públic als museus: experiències dels museus nacionals britànics	24
<i>Margarida Loran</i>	
Difusió selectiva de portals virtuals culturals: els casos del Jardí Botànic de Barcelona i la vall de Boí	31
<i>Cèsar Carreras</i>	

DOSSIER «TIC i patrimoni»

Presentació

Cèsar Carreras

Professor dels Estudis d'Humanitats i Filologia de la UOC

ccarreras@uoc.edu

CITACIÓ RECOMANADA

CARRERAS, Cèsar (2005). "Presentació". A: CARRERAS, Cèsar (coord.). "TIC i patrimoni" [dossier en línia]. *Digithum*.

Núm. 7. UOC. [Data de consulta: dd/mm/aa].

<<http://www.uoc.edu/digithum/7/dt/cat/carreras01.pdf>>

ISSN 1575-2275

«Tots som molt ignorants. El que passa és que no tots ignorem les mateixes coses.»

Albert Einstein

Ja fa uns quants anys que les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) formen part de la nostra vida, i per aquest motiu han anat perdent l'apel·latiu de *noves tecnologies* per a convertir-se senzillament en *TIC*. A poc a poc aquestes tecnologies s'han incorporat amb més o menys fortuna als diversos àmbits professionals i, en general, de la nostra vida. Per això, ja hem superat una primera etapa d'ignorància absoluta, s'ha pogut constatar allò que les tecnologies actuals ens permeten millorar de les nostres tasques presents i allò que voldríem que fessin però que encara no fan.

Aquests primers passos de les TIC s'han esdevingut en diferents camps professionals amb més o menys intensitat, i també en l'àmbit de la cultura i de les seves institucions. Ja fa una dècada que s'hi apliquen i que avaluen un gran nombre d'aplicacions tecnològiques en el món de les institucions de la memòria (museus, biblioteques i arxius), amb resultats espectaculars, en

alguns casos, pel que fa a la comunicació amb el públic o la gestió de continguts.

Al nostre país l'evolució ha estat més lenta i encara som a l'etapa dels primers passos, sense que els gestors d'institucions culturals hagin decidit emprar activament les tecnologies de la informació i la comunicació. Perquè us en feu una idea, actualment només un 40% dels nostres museus disposen d'un espai web, i la majoria no pas per iniciativa pròpia, sinó gràcies a les administracions o les empreses a què pertanyen. L'informe preliminar *Situació de les tecnologies de la informació a les institucions de la memòria a Catalunya*,^[www1] portat a terme pel grup Òliba el desembre de 2004, mostra l'estadi actual de les aplicacions tecnològiques a casa nostra.

A fi de superar un possible desconeixement del tema es va pensar de fer un monogràfic dedicat a «TIC i patrimoni» dins la revista DIGITHUM. En aquest monogràfic incorporem una contribució de

[www1]: http://oliba.uoc.edu/oliba/reports/museus_tic_catalunya_2004.pdf

Kim H. Veltman, director científic del McLuhan Institute de la Universitat de Maastricht i una de les figures europees més destacades en les xarxes de patrimoni cultural digital. El seu article mostra tot el que les TIC proporcionen actualment a les institucions culturals, però, a més, suggereix quines poden ser les línies prioritàries del futur, les quals segurament requeriran canvis en els models culturals.

Com que les aplicacions de les TIC en el món de la cultura ja tenen una certa trajectòria en altres països propers, l'article de **Margarida Loran** mostra quina ha estat l'experiència de posar continguts en línia als museus nacionals britànics. És possible que, per

mitjà de la comparació amb les polítiques culturals d'altres països europeus, es pugui entendre millor el potencial d'aquestes tecnologies de la informació.

Finalment, una darrera contribució de **Cèsar Carreras** vol mostrar, mitjançant dos estudis de cas, com evolucionen els portals culturals d'institucions de petites dimensions que no tenen una marca reconeguda com els museus nacionals ni una comunitat virtual vinculada. Es tracta d'entendre com Internet proporciona visibilitat a activitats i continguts culturals difícilment accessibles per altres mitjans de comunicació.